

Cesar Žiga pa prime Barbiko za roko in jo dvigne s tal, rekoč: »Ti si junaška deklica! Trikrat si mi rešila življenje v tej nesrečni vojni, zato pa te prosim, da postaneš moja žena.«

In tako se je tudi zgodilo. Barbika, Matjaževa hči, ki je kakor vitez z zeleno perjanico spremila očeta, je postala cesarica.

Domotožje.

Umeš li burni val srca,
bolestno hrepenenje,
o, svet brezsrčni, poln prevar,
ki moje zreš življenje?

A kaj li tebi hoče to,
če duša hrepenече
mi sili v domovinski svet —
v kraj davne, prešle sreče . . .

Minka Severjeva.

Rado Svetè,
učitelj v Ljubljani,
padel kot nadporočnik
na Soški fronti.

(Primeri „Zadnji Ave!“ na
38. strani letošnje 1. „Zvončkov-
čkov“ številke!)

